

PROFFAN PALSTA

Pääsykokeet pidetty, edessä opintouudistuksen toteutus

Ensimmäiset osaamisperusteiseen erikoistumiskoulutukseen otettavat nuoret kollegat on nyt alkupisteytetty, luokiteltu, haastateltu, arvioitu ja valittu. Valintamenettelyn ero aiempaan käytäntöön on huikea.

Vuoden 2018 loppuun voimassa ollut ilmoittautumismenettely oli äärimmilleen pitki-tetty vitsi, jonka varsinainen iskulause toteutui tapaninpäivän ja uudenvuodenpäivän välisinä kolmena työpäivänä, jolloin vielä oli mahdollista ilmoittautua erikoislääkärikoulutusten koulutusohjelmiin. Oletan, että professorien työhuoneiden ovet kävivät tiuhaan muissakin yliopistoissa kuin meillä Tampereella.

Vuodenvaihteeseen asti jatkuneen vilkkaan ilmoittautumismenettelyn seurauksena yliopistojen kirjoilla on nyt sekä aikaperusteisen että osaamisperusteisen tutkinnon opiskelijoita, todennäköisesti ainakin 2020-luvun jälkipuoliskolle asti. Uuden, osaamisperusteisen koulutuksen kulmakivi on koulutettavien säännöllinen arviointi ja palautteen anto. Kouluttavien erikoislääkäreiden työnkuva tulee tältä osin muuttumaan. Palautetta tulisi ja olisi pitänyt antaa aiemminkin, myös aikaperusteisen koulutuksen kestäessä, mutta totuus tässä asiassa on niukkuudessaan karu, toki koulutuspaikkojen välillä vaihtelevakin.

Myös professorien ja koulutuksen toteutumisesta vastaavien erikoislääkäreiden työpöydillä on uudenlaisia töitä. Riittävä osaaminen määritellään luotettavasti osoitettuna pätevyysinä (entrustable professional activities (EPAs)), joiden sisällöt pitää luonnollisesti ensin kirjoittaa, jotta niitä voidaan arvioinnin pohjana käyttää. Epoista on paljon puhuttu, mutta yhtään suo-

malaista anestesiologis-tehohoidollista epaa en tätä kirjoittaessani ole vielä nähnyt, saati sellaisen laatimiseen osallistunut. Puute korjaantuu lähiaikoina.

Koulutusta annetaan jatkossakin myös keskussairaaloissa. Edistymistä tulee siis seurata sielläkin, ja palautteen antamista harjoittaa. Ta-voite on, että koulutuksesta vastaava professori pysyy jatkuvasti tietoisena koulutettavansa edistymisestä kulloisestakin koulutuspaikasta riip-

pumatta. Kokoonnuimme alkusyksystä

Tays-ervan anestesiologikouluttajien kesken sopimaan yhteistyöstä tulevaisuuden anestesiologikoulutuksessa. Keskussairaaloiden koulutuksellinen rooli on merkittävä, ja ainakin Seinäjoen ja Hämeenlinnan edustajat ovat innokkaita ja sitoutuneita jatkuvaan koulutuksen kehittämiseen. Koulutuspalaverimme

jatkuvat tulevaisuudessakin, toivottavasti säännönmukaisina. On tärkeää, että koulutus-

asioista sovitaan yliopistojen ja kunkin alueen keskussairaaloiden edustajien kesken, mielellään ennemmin kuin myöhemmin, koska koulutusuu-distuksen juna on jo liikkeessä, eikä paluuta meneeseen taida olla.

Vaikka koulutuksessa on samanaikaisesti sekä aika- että osaamisperusteisesti koulutettavia, erikoistuvia lääkäreitä ei ole tarpeen jakaa kahteen kastiin enää siinä vaiheessa, kun he ovat samassa sairaalassa koulutustaan suorittamassa. Kuten tunnettua, kaikki erikoistujat kaipaavat palautetta ja arvostavat sitä. Toive voitaneen täyttää kummankin ryhmän osalta samalla vai-valla.

Osaamisperusteisuuteen siirtyminen tulee joka tapauksessa edellyttämään jatkuvaa arvioin-tia ja säännöllistä palautteen antamista. Miksi emme ryhtyisi reenaamaan saman tien? ■

Kulmakivi on säännöllinen arviointi ja palautteen anto.